

Sygn. akt I C 2808/15

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym:
Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Nowak

Protokolant :Bartłomiej Trzmielak

po rozpoznaniu w dniu 2 maja 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Finanse I (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.**

przeciwko **J. F.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2808/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 grudnia 2015 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód (...) **Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.** wniósł o wydanie przeciwko J. F. nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zasądzającego od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.741,47 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 14 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. w dniu 26 maja 2014 roku. Uzasadniając swoją legitymację procesową powód powołał się na umowę przelewu wierzytelności zawartą z pierwotnym wierzycielem w dniu 28 lipca 2015 roku.

[pozew – k. 2 – 7]

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w L. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgierzu, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu.

[postanowienie – k. 9]

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że nie słyszał o firmie powoda, nie wie czego dotyczy żądanie.

[protokół rozprawy – k. 26,]

Sąd ustalił i zważył co następuje

Powództwo podlega oddaleniu jako nieudowodnione.

W niniejszej sprawie strona powodowa składając pozew nie przedstawiła żadnych z powoływanych w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dowodów. Sąd nie miał wobec tego możliwości oceny prawdziwości twierdzeń podniesionych przez powoda. Jednocześnie pozwany kwestionował powództwo.

W postępowaniu sądowym podstawową zasadę rozkładu ciężaru dowodu w sporze określa art. 6 kodeksu cywilnego. Stanowi on, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Artykuł ten określa na kim ciąży skutki niepowodzenia procesu dowodzenia, dotyczy więc ciężaru dowodu w znaczeniu materialno prawnym. Wynika z niego, że prawo podmiotowe strony może być skutecznie chronione jedynie wówczas, gdy jest ona w stanie udowodnić fakt, z którego wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne.

Ciężar dowodu w znaczeniu formalnoprawnym określa natomiast art. 231 kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z powyższym artykułem strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę. Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności, to strony są dysponentami postępowania, wobec tego to na nich spoczywa ciężar dowodu. To strony, a nie sąd, są odpowiedzialne za wynik postępowania. Dopuszczenie przez sąd dowodu z urzędu może nastąpić w wyjątkowych wypadkach i stanowi odstępstwo od zasady kontrydiktoryjności. W wyroku z dnia 10 grudnia 1997 roku, II UKN 394/97 Lex 33911, Sąd Najwyższy podkreślił, że sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę wówczas, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wystarczy do jej rozstrzygnięcia. Z kolei w wyroku z dnia 5 listopada 1997 roku, III CKN 244/97, Lex 31831 Sąd Najwyższy wyraził stanowisko, że skorzystanie przez sąd z inicjatywy dowodowej powinno mieć miejsce wyłącznie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze.

Okoliczności wskazane przez powoda w pozwie budzą wątpliwości zarówno co do zasadności roszczenia, jak i jego wysokości. Strona powodowa nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie. Powód nie udowodnił więc faktów, z których wyprowadzał korzystne dla siebie skutki prawne. W szczególności powód nie przedstawił łączącej go z pozwanym umowy, na którą powoływał się w treści pozwu. Sąd nie ma tym samym możliwości oceny, czy żądanie powoda znajduje uzasadnienie w treści umowy, w szczególności co do faktu jej zawarcia, kwoty długu i daty wymagalności roszczenia.

Należy zwrócić również uwagę na fakt, że powód działający przez profesjonalnego pełnomocnika powinien złożyć wszelkie pisma i dokumenty, na podstawie których opiera swoje żądanie z chwilą wniesienia pozwu. W postępowaniu elektronicznym ilość załączonych dokumentów jest ograniczona. Stąd z chwilą wpłynięcia sprawy do sądu strona powodowa jest wzywana do złożenia niezbędnych dokumentów do akt sprawy. W niniejszej sprawie pełnomocnik powoda otrzymał takie wezwanie w dniu 7 stycznia 2016 roku. Natomiast pismo procesowe powoda z dnia 2 maja 2016 roku, które wpłynęło do sądu w dniu 9 maja 2016 roku zostało załączone do akt sprawy po wydaniu wyroku w sprawie i nie mogło być podstawą zweryfikowania przez sąd na rozprawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż powództwo podlega oddaleniu jako nieudowodnione.